

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 2. De Ritu Romano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

vatione sibi respondent: sunt vero alia in quibus alias ab aliis cultu dispari, & varia observatione audivimus dissonare. Nec tamen nos offendit observantiae diversitas, ubi fidei non scinditur unitas. Porro in multis Græcia ab Hispania, ab illis Romana, & Gallicana discrepat Ecclesia. Sed neque in hoc scandalizamur, si audiimus diversam observationem, sed non diversam fidem in Christi semper Ecclesiis extitisse. Stat enim Regina Ecclesia à dextris Regis sui in vestitu deaurato circumdata varietate. Hæc Fulbertus. Legendus de hac re vir doctissimus Joseph Vicecomes toto libro secundo de antiquis ritibus Missæ. Olim consueverant omnes Ecclesia sua Metropolitanæ institutionem in divinis officiis observare, de qua re habemus decreta Conciliorum Toletani ^b, & Braccharensis. Sed ut solent humanae res multis erroribus obnoxiae depravari plerisque, & in determini labi; tanta paulatim licentia irrepserat, ut singuli Episcopi inscio Romano Pontifice privatos sibi ritus assumerent, non sine magna divini cultus perturbatione. Hanc nimiam orandi varietatem gravissimè ferens sanctissimus Pontifex Pius V. Romanum Breviarium magno studio emendatum, & juxta decretum Tridentini Concilii pristino nitori restitutum divulgari iussit, coque sic correeto omnes Ecclesiæ uti præcepit: quæcumque alia Breviaria abstulit, & abolevit, iis dumtaxat exceptis, quæ vel à sancta Sede Apostolica jam à primæva institutione approbata, vel ducentis annis antiquiora fuissent. Sic pluribus Breviariis antiquatis Ecclesiastici officii diversitates ad multo minorem numerum redactæ sunt. Porro hoc capite eos ritus describere, quia adhuc vigent, propositum mihi est. Sed præmoneo, ne quis mihi succensat, si suæ forsitan Ecclesiæ peculiares in divinis laudibus institutiones non attigero: nam nec totum Christianum orbem peragrare potui, nec omnes officiorum Codices nancisci, quo usus omnium Ecclesiarum perdiscerem. Ergo necessitati, non voluntati tribendum est, si quid fortassis prætermisero, quod hanc trahitationem illustrare potuisset.

^b Dist. 12. ca. 13. c. 14.

§. II.

De ritu Romano.

1. **S**ancta Romana, & Apostolica Ecclesia mater & firmamentum veritatis, Ecclesiastice disciplinæ Magistri primum debet in hoc tractatu locum habere, quæ potestatis eminentia super omnes excellens ab ipso Christo primatum accepisse dignoscitur, cum Beato Petro ligandi atque solvendi tradidit Pontificium. Psalterium per Hebdomadam diu noctuque sic Romani distribuunt. Die Dominicæ ad nocturnos duodeviginti concinunt Psalmos a primo usque ad 20. inclusive, omisssis quarto, & quinto. Reliquis diebus duodecim Psalmos hoc ordine assignant. Feriæ secundæ Psalmum 26. Dominus illuminatio, usque ad 37. Domine ne in furore. Feriæ tertijæ Psalmum 38. Dicci custodiæ, usque ad 51. Quid gloriaris, omisssis in medio 42. Judicame Deus, & 50. Miserere. Feriæ quartæ Psalm. 52. Dixit insipiens, usque ad 67. Exurgat Deus, omisssis 53. Deus in nomine tuo, 62. Deus Deus meus 64. Te decet, & 66. Deus misereatur. Feriæ quintæ Psalm 68. Salvum me fac Deus, usque ad 79. Qui regis Israel. Feriæ sextæ Psalm. 80. Exultate Deo, usque ad 96. Dominus regnavit, omisssis 89. Domine refugium, 90. Qui habitat, 91. Bonum est confiteri, 92. Dominus regnavit decorum induitus est, & 94. Venite exultemus. Sabbatho Psalm. 97. Cantate Domino, usque ad 108. Deus laudem meam ne taceris.

Ad Laudes semper dicunt quatuor Psalmos, & unum Canticum ex veteri Testamento. Diebus Dominicis, & festis primo loco ponitur Psalmus 92. Dominus regnavit, diebus profestis Psalm. 50. Miserere mei Deus. Secundo loco diebus festis Psalm. 99. Jubilate Deo. Feria 2. Psalm. 5. Verba mea. Feria 3. Psalm. 42. Judicame Deus. Feria 4. Psalm. 64. Te decet. Feria 5. Psalm. 89. Domine refugium. Feria 6. Psalm. 142. Domine exaudi. Sabbato Psalm. 91. Bonum est confiteri Domino. Tertio loco semper dicitur Psalm. 61. Deus Deus meus, cum Psalm. 66. Deus misereatur, sub una conclusione. Quarto loco inferit Canticum; diebus scilicet festiis Canticum trium puerorum Benedicite. Feria secunda Canticum Isaiae Confitabor. Feria 3. Canticum Ezechiae Ego dixi. Feria 4. Canticum Annæ Exultavit. Feria 5. Canticum Moysis Cantemus Dominio.

mino. Feria 6. Canticum Abacuc. Domine audi. Sabbato alterum Canticum Moysis Auditore cœli. Quinto loco sub unica clausula dicuntur tres ultimi Psalmi *Laudate Dominum de celis, Cantate Domino, & Laudate Dominum in sanctis eis.*

Ad Primam diebus festis, & Sabbato dicuntur tantum tres psalmi, scilicet Psalm. 53. *Deus in nomine tuo, & due sectiones Psalm. 118. Beati immaculati, & Retribut.* Cæteris diebus quartum Psalmum adjungunt, nimisrum die Dominicæ Psal. 117. *Confitemini. Feria 2. Psalm. 23. Domini est terra. Feria 3. Ps. 24. Ad te Domine. Feria 4. Psalm. 25. Judica me Deus. Feria 5. Psalm. 22. Dominus regit me. Feria 6. Psalm. 21. Deus Deus meus respice in me.*

Ad Tertiam, Sextam, & Nonam semper iidem psalmi repeti solent: ad Tertiam *Legem pone*, ad Sextam *deficit*, ad Nonam *Mirabilia*, quæ sunt divisiones Psalmi 118.

Ad Vesperas quinque quotidie Psalmos percurrent incipientes die Dominicæ à Psalm. 109. *dixit Dominus usque ad Psalm. 148. exclusivè: omisisti tamen in medio Psalm. 117. Confitemini. 118. Beati immaculati 123. Ecce nunc. & 142. Domine exaudi.*

Ad Completorium dicunt quotidie Psalm. 4. *Cum invocarem: deinde sex primos versus Psalm. 30. In te Domine speravi: tum Psalm. 90. Qui habitat: demum Psalm. 133. Ecce nunc. Sic totus liber psalmorum unica Hebdomada psallendo percurritur, quem ritum, licet psalmi alia ratione distributis, etiam Monachi observant. Ambrosianî vero, ut videbimus, duplicitis Hebdomadæ circulo psalterium explent. Omnes autem nationes occidentalis Ecclesiæ in hoc convenient, quod Psalm. nocturnos cum Psalm. 109. *Dixit Dominus exclusivè terminant, & exinde diurnos incipiunt. Romani autem officii series haec est.**

2. In Nocturnis dicunt secretò Pater, Ave, & Credo: deinde clara voce *Domine labia mea aperies, Deus in adjutorium, Gloria Patri.* Sequitur Invitatorium cum psalmo *Venite exultemus: & repetito Invitatorio dicitur Hymnus.* Postea recitantur psalmi nocturni. Sed Nocturnorum triplex distinctio est. Aliter enim diebus Dominicis, aliter diebus festis, aliter diebus feriatis procedunt. Diebus Dominicis in primo Nocturno duodecim psalmos cum tribus Antiphonis psallunt per ternas divisiones qua-

tiorum psalmorum. Post Antiphonam' ultimi psalmi dicitur Versus, postea Oratio Dominicalis, tum absolutio, & tres Lectiones cum tribus Responsoriis, præmissa singulis Lectionibus benedictione. In secundo, & tertio Nocturno dicuntur tres psalmi cum suis Antiphonis, totidemque lectiones, ac Responsoria modo predicto. Tertio cuique responsorio additur glorificatio sanctissimæ Trinitatis. Post nonam Lectionem agitur solemnis gratiarum actio per Canticum *Te Deum laudamus*, atque hoc modo Nocturnæ Vigiliæ diebus Dominicis terminantur. Hunc Nocturnorum ritum, ut scilicet prius psalmi, deinde Lectiones, & reliqua dicantur, existimat Baronius & per ea verba Apostoli * ad Iuniperi, *Cum convenitis unusquisque vestrum Psalmum habet, doctrinam habet, & quæ sequuntur. Per tria vero Nocturna tria tempora denotari legis Naturalis, legis Scriptæ, & Evangelicæ gratiae docet Bonaventura.* Ideo in tertio Nocturno lectiones legi soleant ex novo Testamento. Eadem ratio in Nocturnis festivatum observatur, nisi quod in primo tres tantum psalmi cum suis Antiphonis recitantur, totidemque in secundo, & tertio. Nocturnum vero feriale alio modo procedit: dictis enim omnibus ut supra usque ad Hymnum inclusivè, mox duodecim psalmos cum sex Antiphonis persolvunt, post quos tres Lectiones sequuntur ritu superscripto: & si dicendum sit Canticum *Te Deum laudamus*, post ultimam lectionem omisso Responsorio subsequi debet. In his autem Vigiliis numerum duodenarium psalmorum Angelo revelante stabilitum fuisse constans sanctorum patrum consensus apud Joannem Cassianum lib. 2. de institutis caenobiorum asserat. Nec caret mysterio haec institutio. Nam duodenarius numerus, cum sit plena & consummatæ virtutis, temporis & rerum exprimit univeritatem: & quia Dominum omni tempore benedicere debemus, eo psalmorum numero in ejus laudibus utimur, quo temporis plenitudo designatur. Verum, quia omne tempus sex ætatibus mundi continetur, duodecim psalmos sex tantum Antiphonis conjungimus. Accedit quod horæ noctis duodecim sunt, in quibus Dei Custodia muniri totidem Psalmorum modulatione postulamus.

Finito Canto *Te Deum laudamus*, vel si hoc non dicatur, post ultimum Responsorium

Vvvvv. statim

e Patr. an. 57. num. 161. * 1. Cor. 14. 26. d Euseb. in Ps. 76.

Statim incipiunt Laudes, præmisso versu *Deus in adjutorium*, post quem sequuntur Psalmi cum suis Antiphonis, tum Capitulum, Hymnus, Versus, Canticum Zacharie cum Antiphona: deinde preces, si dicendæ sint, Salutatio, Collecta, Commemorations, si occurrant, ac demum Antiphona de B. Virginie, & sic finiuntur Laudes.

Prima diei hora sic peragitur. Dicuntur primum *Pater*, *Ave*, *Credo*, *Deus in adjutorium*. Tum Hymnus semper idem *Fam lucis ortu fidei*: Psalmi cum unica Antiphona, quibus die Dominica additur Symbolum Athanasii, Capitulum, Responsum breve, Versus, Preces, Confessio, Oratio, ac denique lectio Martyrologii.

Tertia, Sexta, & Nona eodem modo persolvuntur. Dicuntur secreto *Pater* & *Ave*, sequitur divini adjutorii imploratio, tum Hymnus, Psalmi, Antiphona, Capitulum, Responsorum, Versus, Collecta, & finis. Per has horas repetitur quotidie Psalmus 118. in 22. octonaria juxta numerum Hebraicarum literarum divisus. Eo enim artificio compositus est, ut omnes Versus primi octonarii incipient à prima litera *Alph*, octo Versus sequentes à litera *Beth*, & sic deinceps; quod factum est literaliter memorie juvandæ gratia: mysticè vero ut, quemadmodum parvulorum ingenia primis literarum elementis legendi usum addiscunt: ita nos hujusmodi elementis usum discamus vivendi. Hic autem Psalmus totus moralis est tanto profundior mysteriorum sublimitate, quod aperitor est superficie verborum. Fervens in eo studium ostendit Propheta erga Dei mandata, quare nullus est Versus, si unum excipias *Suscipe servum tuum in bonum*, in quo mandatorum Dei mentio non habeatur, una ex hisce vocibus adhibita quæ ferè idem significant, lex, via, iustificatio, semita, mandatum, præceptum, judicium, testimonium, iustitia, verbum, eloquium, veritas.

Vesperæ cum Laudibus convenient, nam post Orationem Dominicam, & Angelicam salutationem divinum auxilium imploratur. Deinde quinque Psalmi dicuntur cum Antiphonis: tum Capitulum, Hymnus, Versus, Canticum B. Virginis, Preces, & cætera sicut in Laudibus.

Completorum à brevi Lectione incipit, post quam Oratio Dominica, Confessio, Converte nos *Deus*, *Deus in adjutorium*, Psalmi cum

Antiphona, Hymnus, Capitulum, Responsorum, Versus, Canticum Simeonis, Preces, Oratio, Benedictio, Antiphona B. Virginis cum oratione ac tandem *Pater*, *Ave*, & *Credo* subsequuntur. Hoc est Officium Romanum: cuius allegoricas rationes curioso lectori suppeditabunt Amalarius Fortunatus, Honorius in Gemma animæ, Durandus in rationali, & aliū sacrorum rituum explanatores. Hic eas ego prætermittendas existimavi, tum quia omnes officii partes supra scorsim explicavī, tum quia hujusmodi allegoriae curiosam potius subtilitatem continere videntur, quam solidam legendum utilitatem.

§. III.

De ritu Monastico pro his qui militant sub Regula S. Benedicti. Præmittuntur quedam de excellentia hujus sanctissimi Monachorum Patriarchæ.

I. **S**anctissimus Monachorum Patriarcha, & legislator Benedictus, cum Magni Gregorii testimonio omnium iustorum spiritu plenus esset, Monachos a Clericis ut conversatione, ita & officio discerni debere existimat. Itaque pro illis speciale ritum instituit a præfato Gregorio Romæ Pontifice approbatum, cunctarumque Monasticarum Congregationum longa & laudabilis consuetudine confirmatum. Nulla laus est, quæ hujus officii excellentiam assequi possit. Ab eo enim compositum, ordinatumque est, qui non omnium iustorum tantum, sed & ipsius Dei spiritu plenus tantam in hac fragili carne gratiam obtinuit, ut raptus cum Paulo usque ad tertium, & archetypum cœlum Angelorum psallentium choros audierit, & ipsum Dominum majestatis viderit facie in momento supernæ claritatis lumine gloriæ illustratus. Est quidem inter Scholasticos diu agitata disputatio, an aliquis in hac vita videre poslit divinam essentiam: sed ego ut eorum sanctitatem & doctrinam veneror, qui negantem controversiae partem tuentur, nunquam tamen argumentis illorum adduci potui, ut Patri meo Benedicto hanc prærogativam denegarem, ut Moysem interim, & D. Paulum omittam: Debiuit enim singularis illius sanctitas singulari aliquo munere insigniri. Non desunt huic assertioni multæ